

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag har til Formaal at skaffe fornøden Lovhjemmel til Gennemførelse af forskellige Bestemmelser i den Internationale Konvention angaaende Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen, undertegnet i London den 20. Januar 1914. Konventionen findes trykt som Bilag til det samtidig hermed forelagte Lovforslag om Tilsyn med Skibes Sødygtighed. De to Lovforslag staar i nær Forbindelse med hinanden. Naar det alligevel er fundet rettest ikke at samle dem til et enkelt Lovforslag, har dette sin Grund dels i Konventionens meget forskelligartede Indhold, dels i Hensynet til Stoffets Indordning i den bestaaende danske Lovgivning, idet største Delen af Konventionens Bestemmelser vedrører Lovene om Tilsyn med Skibe, medens andre slutter sig til Søloven.

Disse sidste Bestemmelser i Konventionen danner Grundlaget for nærværende Lovforslag. De findes aftrykt nedenfor som Bilag og er følgende:

Artiklerne 6 og 7 (International Sikkerhedstjeneste i det nordlige Atlanterhav).

Artiklerne 8 og 9 (Skibsførerens Pligt til at give Meddelelser om iagttagne Farer for Sejladsen).

Artikel 10 (Nedsat Fart om Natten i Nærheden af Is).

Artikel 12 (Forbud mod Misbrug af Nødsignaler).

Artikel 13 (Pligt til offentlig Meddelelse om de Ruter, som Rederierne lader deres Skibe følge i Farten over Nord-Atlanterhavet).

Artikel 37 (Pligt til at komme nødstedte Skibe til Hjælp).

Artikel 65 (Straffebestemmelser).

At indføre de nye Bestemmelser som Ændringer i Søloven af 1. April 1892 vilde efter deres Karakter være naturligt. Men at foretage Ændringer i Søloven bør undlades, indtil den for Tiden nedsatte fællesnordiske Sølovskommission har tilendebragt sit Arbejde.

Ud fra disse Synspunkter forelægges det nærværende Lovforslag, til hvis enkelte Bestemmelser man skal knytte følgende Bemærkninger.

Til § 1.

Idet Loven gælder for ethvert her i Riget hjemmehørende Skib, finder den Anvendelse saavel paa registreringspligtige som paa ikke-registreringspligtige Skibe.

Til § 2.

Jfr. Konventionens Artikler 6 og 7.

Siden Finansaaret 1914—15 bevilges der paa Finansloven Midler til Danmarks Deltagelse i Sikkerhedstjeneste i det nordlige Atlanterhav. Ved nærværende Paragraf bliver saaledes i det væsentlige kun en Ordning stadfæstet, der for Danmarks Vedkommende allerede er i Kraft.

Til § 3.

Jfr. Konventionens Artikel 13.

Til § 4.

Jfr. Konventionens Artikler 8 og 9.

Den nærmere Udformning af de Skibsføreren paahvilende Pligter, derunder Forpligtelsen til at anvende den i Konvention-Reglementets Artikel II paabudte radio-telegrafiske Signalering, maa henvises til administrative Forskrifter.

De i Artikel 8 yderligere indeholdte Bestemmelser, hvorefter enhver Myndighed, der modtager Meddelelse om Farer fra Is og Vrag, skal lade Meddelelsen gaa videre til de interesserede Kredse og til andre Myndigheder, og hvorefter Befordring af Meddelelser om Is og Vrag sker uden Udgift for Skibene, bliver at iværksætte efter Forhandling mellem de paagældende Ministerier.

Til § 5.

Jfr. Konventionens Artikel 37.

Pligten til at komme nødstedte Skibe eller Personer paa Søen til Hjælp følger utvivlsomt allerede af den almindelige Regel i Straffelovens § 199 og er yderligere stadfæstet ved Tiltrædelsen af Brysseler-Konventionen af 23. September 1910 om Hjælp og Bjærgning til Søs (se